

Oikeustapauskokoelma

Asia C-324/11

Gábor Tóth
vastaan

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Legfelsőbb Bíróságın esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 9 artikla — Verovelvollisen käsite — Vähennysoikeus — Epääminen — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Yksityisten elinkeinonharjoittajien rekisteristä poistettu laskun laatija — Laskun laatija, joka on laiminlyönyt velvollisuutensa ilmoittaa työntekijöistään veroviranomaiselle — Verovelvollisen velvollisuus varmistua siitä, että laskun laatija on toiminut lainmukaisesti veroviranomaiseen nähden

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.9.2012

1. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Sitä, että verovelvollisen oikeus vähentää elinkeinonharjoittajalle maksamansa vero evätään sillä perusteella, että elinkeinonharjoittajalta on evätty toimilupa, vaikka tämä on esittänyt kaikki vaaditut tiedot sisältävän laskun, ei voida hyväksyä*

(Neuvoston direktiivin 2006/112 9 artiklan 1 kohta, 213 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 226 artikla)

2. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Sitä, että verovelvollisen oikeus vähentää elinkeinonharjoittajalle maksamansa vero evätään sillä perusteella, että elinkeinonharjoittaja ei ole rekisteröinyt käyttämiään työntekijöitä, ei voida hyväksyä — Poikkeus — Verovelvollisen tiedossa ollut petos — Selvitysvelvollisuuden laajuus*

(Neuvoston direktiivi 2006/112)

1. Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annettua direktiiviä 2006/112 ja verotuksen neutraalisuuden periaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että veroviranomainen epää verovelvolliselta oikeuden vähentää sille suoritetuista palveluista maksettavan tai maksetun arvonlisäveron yksinomaan sillä perusteella, että laskun laatineen yksityisen elinkeinonharjoittajan toimilupa on peruutettu ennen kyseisten palvelujen suorittamista tai niitä vastaavan laskun laatimista, mikäli lasku sisältää kaikki direktiivin 226 artiklassa edellytetyt tiedot ja erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen kyseisen laskun laatineen henkilön ja kyseisten palvelujen luonteen yksilöimiseksi.

On nimittäin niin, että vaikka direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädetty verovelvollisen käsite on määritelty laajasti ja se perustuu tosiseikkoihin, tästä artiklasta ei sitä vastoin ilmene, että verovelvollisen asema riippuisi minkäänlaisesta hallintoviranomaisen myöntämästä hyväksynnästä tai

luvasta liiketoiminnan harjoittamiseksi. Direktiivin 213 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kyllä säädetään, että verovelvollisen on ilmoitettava verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta, muuttumisesta ja loppumisesta. Vaikka tällainen ilmoitus on tärkeä arvonlisäverojärjestelmän moitteettoman toiminnan takaamiseksi, se ei kuitenkaan voi olla lisäedellytys verovelvollisen aseman tunnustamiseksi direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska tämä 213 artikla sisältyy direktiivin XI osastoon kuuluvaan 2 lukuun, jonka otsikko on ”Rekisteröinti”.

(ks. 30, 31 ja 34 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annettua direktiiviä 2006/112 on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että veroviranomainen epäää verovelvolliselta oikeuden vähentää sille suoritetuista palveluista maksettavan tai maksetun arvonlisäveron sillä perusteella, että näitä palveluja koskevan laskun laatija ei ole rekisteröinyt käyttämiään työntekijöitä, esittämättä objektiivisiin seikkoihin perustuvaa näyttöä siitä, että verovelvollinen tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että liiketoimi, johon on vedottu vähennysoikeuden perusteena, oli osa petosta, johon laskun laatija tai suoritusketjuun aiemmin osallistunut muu toimija syyllistyi.

Tästä on todettava, että sitä, että verovelvollinen ei ole tarkistanut, onko rakennustyömaalla käytettyjen työntekijöiden ja laskun laatijan välillä oikeussuhde tai onko laskun laatija rekisteröinyt nämä työntekijät, ei voida pitää sellaisena objektiivisena seikkana, jonka perusteella voitaisiin osoittaa, että laskun vastaanottaja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää osallistuvansa liiketoimeen, joka oli osa arvonlisäveropetosta, mikäli vastaanottajalla ei ollut syytä epäillä laskun laatijan syyllistyneen sääntöjenvastaisuuksiin tai petokseen. Näin ollen vähennysoikeutta ei voida evätä tällä perusteella, kun mainitussa direktiivissä vähennysoikeuden käyttämiselle asetetut aineelliset ja muodolliset edellytykset täyttyvät.

Kun veroviranomainen esittää konkreettista näyttöä petoksesta, direktiivi 2006/112 ja verotuksen neutraalisuuden periaate eivät ole esteenä sille, että kansallinen tuomioistuim tutkii kaikkien käsiteltävän asian seikkojen kokonaisarviointin perusteella sen, onko laskun laatija toteuttanut kyseisen toimen itse. Vähennysoikeus voidaan kuitenkin evätä vain, mikäli veroviranomainen esittää objektiivisiin seikkoihin perustuvaa näyttöä siitä, että laskun vastaanottaja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että liiketoimi, johon on vedottu vähennysoikeuden perusteena, oli osa petosta, johon kyseinen laskun laatija tai suoritusketjuun aiemmin osallistunut muu toimija syyllistyi.

(ks. 39, 45 ja 53 kohta sekä tuomiolauselman 2–4 kohta)